DAILY ارادہ

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۱۱۹۰

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

دوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۹۰ مه گڼه، پر له پسې ۲۲۶۴ گڼه د ۱۳۹۰ ل.د مرغومي ۷ مه - د چهارشنبې ورځ، د ۱۴۳۳ هـ ق صفرالمظفر ۲ مه د ۲۰۱۱ د دسمبر ۲۸ مه

PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

نن به له چین سره د تېلو د را ایستلو قراداد لاسلیک شي

د افغانستان د حکومت کابینې پرون د کانونو وزارت ته اجازه ورکړه چې د چین د تېلو له ملي شرکت سره د امو سین حوزې د تېلو د اکتشاف او استخراج قراداد لاسلیک کړي. له دې قرارداد سره سم د چین د تېلو ملي شرکت (CNPC) له یوه افغاني شرکت "وطن گروپ" سره یو ځای په قشقاري، بازارکمي او زمردسای سیمو کې چې په سرپُل ولایت کې موقعیت لري، د تېلو په اکتشاف او استخراج پیل کوي. د دې حوزې د تثبیت شویو تېلو اندازه ۸۷ ملیون بېرله اټکل شوې ده. دا به له چین سره د افغانستان ۳مخ

د افغان خبریالانو پر وړاندې تاوتریخوالی ۳۸ سلنه زیات شوی

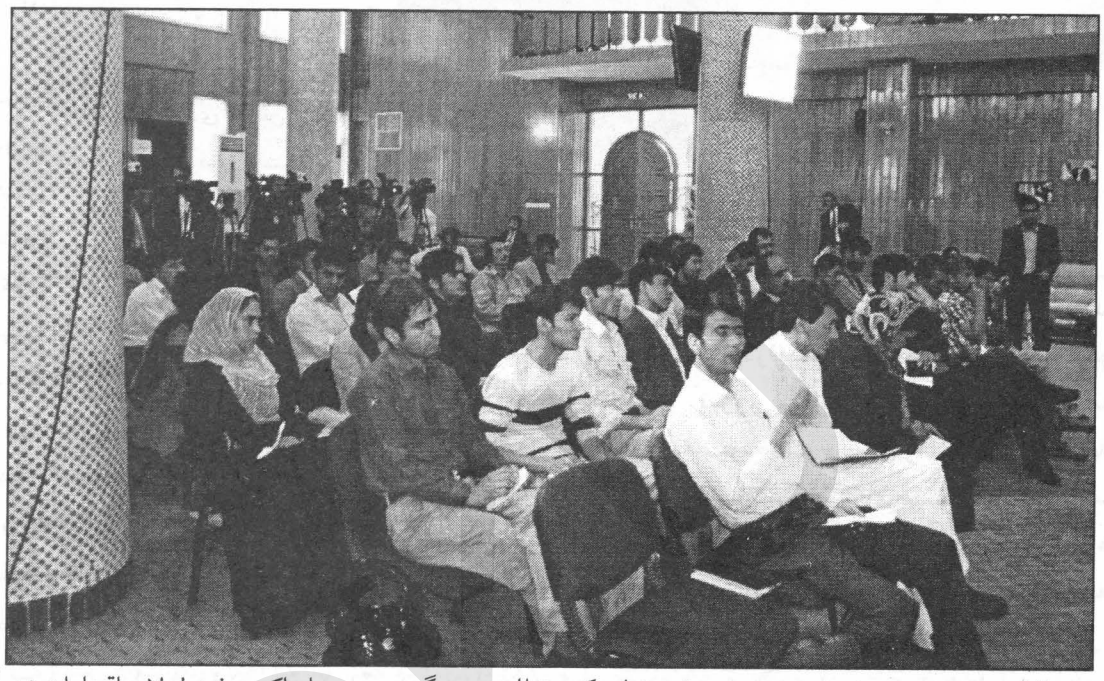

د "نی" یا له خبریالانو څخه د ملاتړ اداري په سرني راپور کې راغلي، چې په افغانستان کې د خبریالانو پر ضد ډېر تاوتریخوالی د دولتي چارواکو، نامعلومو کسانو او وسلوالو مخالفانو له خوا شوی دی.

د دې اداري مسوول صدیق الله توحیدي د سې شنبې پر ورځ په کابل کې خبریالانو ته وویل، چې په ۲۰۱۱ میلادي کال کې درې تنه خبریالان وژل شوي، شپږ تنه ټپیان شوي، دوه بندیان شوي، درې دېرش وهل ټکول شوي او شپږدېرش تنه نور گواښل شوي دي.

د ساغلي توحیدي په خبره په افغانستان کې د خبریالانو پرضد د تاوتریخوالي نهه څلویښت پېښې د دولت، اتلس د نامعلومو کسانو، نهه د طالبانو او څلور پېښې د بهرنیو ځواکونو له خوا ثبت شوي دي: "په ټوله کې نا امني، جګړه، د دولتي چارواکو ځواب نه ورکول او د خشونت کوونکو نه مجازات کول د خبریالانو او رسنیو پر وړاندې د تاوتریخوالي د ډېرېدو لاملونه دي، چې له بده مرغه په دې برخه کې دولتي چارواکو هیڅ ډول لازم اقدامات نه دي کړي."

ده څرګنده کړه، چې معلوماتو ته نه لاسرسی، د بیلابیلو لاملونو له امله د پېښو او موضوعګانو سانسورول او پروخت ۳مخ

امریکایان له پاکستانه د خپلو پوستو نقشې غواړي

په منځني ختیځ او جنوبي اسیا کې د امریکا د مرکزي قومندانۍ عمومي قومندان جنرال جیمز ماتیس له پاکستانه وغوښتل، د دې لپاره چې د هغسې پېښو مخه ونیول شي چې تېره میاشت وشوه، د خپلو سرحدي تاسیساتو او پوستو نقشې او معلومات نړیوالو ځواکونو ته ورکړي. د رویټرز خبري اژانس د راپور له مخې ماتیس په یوه اعلامیه کې، چې وړمه ورځ خپره شوه د تېرې میاشتې په شپږویشتمه نېټه پر دوو پاکستاني پوستو د ناټو ځواکونو په هوایي حمله کې د ۲۴ پاکستاني پوځیانو وژل کېدو ته په اشارې، ویلي: له دې حملې تر ټولو لوی درس دا دی چې باید سرحدي همکارۍ زیاتې کړو او دا کار د دواړو خواوو ترمنځ اساسي اعتماد ته اړتیا لري.

د تېر نومبر له شپاړسمې نېټې را په دې خوا، چې د ناټو هیلي کوپترو لا د پاکستان پرسرحدي پوستو برید نه و کړی، د سي آی اې له لوري د پاکستان پر قبایلي سیمو د بې پېلوټو الوتکو حملې درول شوي دي. ۳مخ

له هرې شمېرې سره په افغانستان کې

یوازې دقیقه په 2.99 افغانۍ اړیکې ونیسئ!

د فعالولو لپاره # ۲۹۹ * ډایل کړئ او یا همدا نن ورځ ۱۵۳ ته زنګ ووهئ!

یوه بیه

هر وخت

یو وړاندیز

2:99

www.afghan-wireless.com

آسان

شرطونه د پلي کېدو وړ دي

Afghan Wireless
Connecting Afghanistan

افغان بیسیم
د افغانستان نښلوونکی

د لوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

در هنگام قدرت محافظه کاری و در خلع قدرت افشاگری

بعضی از کارمندان بلندپایهٔ دولت را عادت بر این است، تا زمانی که به مقام خویش تشریف داشته باشند، به خاطر حفظ مقام و چوکی خود با منتهای محافظت کاری دست به افشای چنان موضوعی نمی زنند که باعث خلل و تزلزل در مقام شان شده و یا موجودیت شان در آن مقام به خطر مواجه گردد.

اما زمانی که نظر به تعلل و اهمال در وظیفه و یا لزوم دید مقام های ذیصلاح از وظیفه برکنار و سبکدوش گردیدند، در آن وقت است که با تدویر کنفرانس های خبری، ظاهر شدن به چنیل های تلویزونی و یا انعکاس آواز شان از استیشن های رادیویی، دست به افشاگری زده و چنان وانمود می نمایند که راز بسیار بزرگی را کشف نموده و می خواهند، آنرا به رخ جهانیان بکشانند. در حالیکه این افشاگری نه، بلکه وظیفه و مکلفیت دورهٔ کاری و جزء مسوولیت های رسمی وی بوده که باید در هنگام ماموریتش آنرا به انجام می رساند، شهروندان را از فعالیت های انجام شده اش آگاه می ساخت و مکلفیت انجام شده را به مراجع قانونی محول و ارجاع می نمود. اما زمانیکه صلاحیت های شان محدود گردید، به اصطلاح کار از کار گذشت و نظر به ضرب المثل معروفی که دستاورد شان خینهٔ بعد از عید شد، با طمطراق ابلاغ می دارند که می خواهند، راز بزرگی را افشاء کنند.

دست اندرکاران کمیسیون حقوق بشر هم از بدو تقرر شان، وظایفی را که باید انجام می دادند، روی ملحوظاتی نخواستند، آنرا به وجه احسن تکمیل نمایند و یا اگر به پایهٔ اکمال رساندند، به منظور محافظه کاری آنچه را که می خواستند، برملا سازند، نساختند.

اکنون که نظر به لزوم دید مقام های ذیصلاح از وظایف شان سبکدوش گردیده اند می خواهند لست ناقضان حقوق بشر و مرتکبان جنایات جنگی سه دههٔ اخیر در افغانستان را طی گزارشی انتشار دهند.

در حالیکه کمیسیون حقوق بشر که خود گواه بر این است و اذعان می دارد که برنامهٔ عدالت انتقالی که در قوس سال ۱۳۸۵ تصویب گردیده بود، باید در مدت پنج سال عملی می شد. اما تا کنون نه تنها جنبهٔ تطبیقی پیدا نکرده، بلکه تا حال در دوسیه های فعالان حقوق بشر در بین الماری های خاک زده برای روز مبادا پنهان نگه داشته و به خاطر حفظ مقام و از دست ندادن امتیازات مادی آنرا انتشار نداده بودند. در حالیکه انتشار این موضوع وجیبه و مکلفیت این کمیسیون بود، تا با انتشار اسناد در دست داشته، نام ناقضان حقوق بشر و عاملان جنایات جنگی سه دههٔ گذشته در افغانستان را منتشر نموده و جهانیان را در مجموع و افغانان را به ویژه از این موضوع مطلع می ساختند.

تا حال که به خاطر تحفظ مقام و از دست ندادن امتیازات مادی این کار صورت نگرفته، بعد از خلع قدرت به راه انداختن این هیاهوی جایی را نخواهد گرفت. بهتر است که خینهٔ تر شده به عید های آینده نگه داری شود، تا دست و پای متهم دیگری به آن گلگون گردد.

سالروز ترور بینظیر بوتو، بانوی آهنین پاکستان

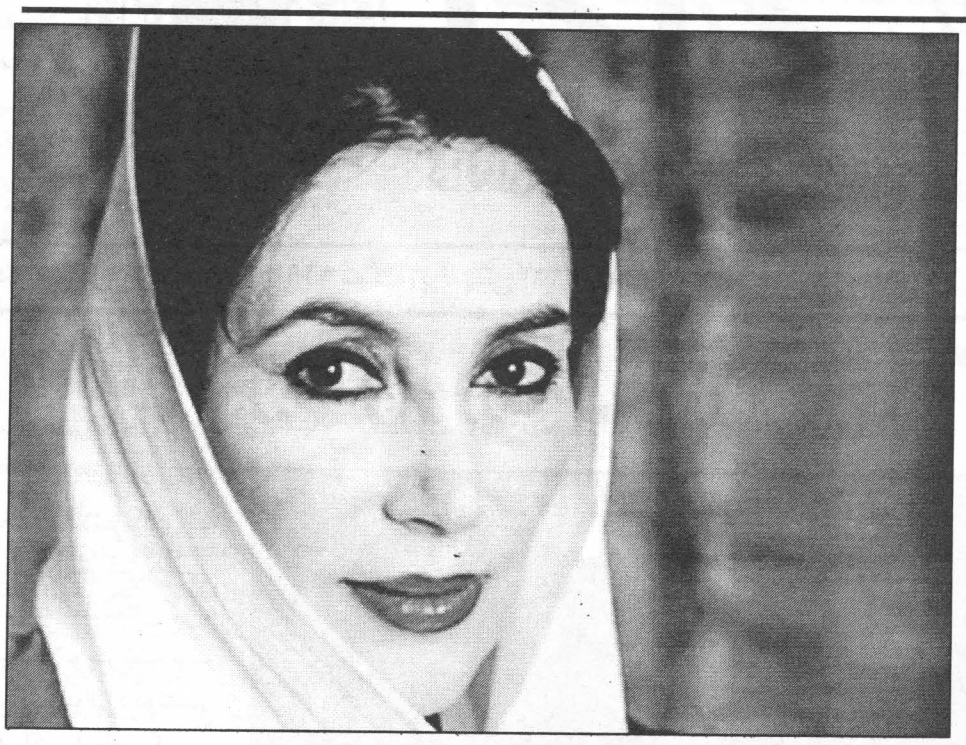

۲۷ دسمبر ۲۰۰۷ بود که بینظیر بوتو، نخستین زنی که رهبر برگزیدهٔ یک کشور مسلمان شد، پس از بازگشت به پاکستان در یک حمله جان خود را از دست داد. چهار سال پس از این حادثه، همسر وی که اکنون رییس جمهور است، همچنان به دنبال مجازات عاملان این ترور است و سند جدیدی فاش ساخته که سازمان استخبارات پاکستان ۱۷ روز پیش از این ترور، نسبت به وقوع آن هشدار داده بود.

سازمان استخبارات پاکستان ۱۷ روز پیش از ۲۷ دسمبر ۲۰۰۷، روزی که بینظیر بوتو ترور شد، در نامه‌یی فاش ساخته بود که گروه‌های افراطگرا مرتبط با القاعده برای ترور وی در تاریخ ۲۱ دسمبر ۲۰۰۷ برنامه‌ریزی کرده‌اند.

این نامهٔ کوتاه پنج خطی که عنوان آن "تهدید القاعده" است، از طرف عبدالباسط رعنا، مقام وزارت اطلاعات برای کمال شاه، یک مقام بلندپایهٔ سابق وزارت داخلهٔ پاکستان فرستاده شده است.

در این نامه نوشته شده: "گزارش‌های معتبری ارایه شده که گروه‌های افراطگرا مرتبط با القاعده برنامه‌ریزی کرده‌اند تا بینظیر بوتو و رحمان ملک، مشاور وی را به تاریخ ۲۱ دسمبر ۲۰۰۷ ترور کنند. طرح اجرای دقیق این ترور مشخص نیست."

این نامه در تاریخ دهم دسمبر ۲۰۰۷ یعنی ۱۷ روز قبل از ترور بینظیر بوتو تحویل کمال شاه، مقام بلندپایه به وزارت داخلهٔ پاکستان شده است.

براساس نسخهٔ موجود از این نامه، کمال پاشاه روی این نامه یادداشت کوچکی به این مضمون نوشته است: این تهدیدی است که تاریخ مشخصی دارد و باید توجه آنها را جلب کنیم.

وی سپس به جاوید اقبال چیما، مدیرکل سابق آژانس مدیریت بحران ملی وزارت داخلهٔ پاکستان دستور می‌دهد، تا چگونه پاسخگو باشد.

در یادداشت دیگری که به درستی قابل خواندن نیست و توسط جاوید اقبال چیما و یا یک مقام دیگر نوشته شده، نیز آمده است: "من با فکس موضوع را به رحمان ملک اطلاع داده‌ام."

معلومات خاص این نامه از سوی عبدالباسط رعنا، مقام سازمان استخبارات پاکستان ارایه شده که هنوز هیچ یک از کمیته‌های تحقیق دربارهٔ ترور بینظیر بوتو از وی تحقیقات به عمل نیاورده‌اند.

پس از آنکه رحمان ملک هشدار جاوید اقبال چیما را دریافت کرده، در نامه‌یی سه صفحه‌یی از کمال شاه تقاضا کرده، تا تدابیر امنیتی بینظیر بوتو را تقویت کند.

به گزارش روزنامهٔ داون، همزمان با چهارمین سالگرد ترور صدراعظم سابق پاکستان، آصف علی زرداری، رییس جمهور این کشور در پیامی به همین مناسبت اعلام کرد: مسببان ترور نمی‌توانند، آزاد و بدون هیچ گونه مجازاتی باقی بمانند.

وی در پیام خود تاکید کرد که ترور بینظیر بوتو توطیه‌یی بوده تا جهان را از بهترین سلاحش برای مبارزه با افراطگرایی خشونت آمیز بین‌المللی و همین طور پاکستان را از بهترین امیدش برای ایجاد یک دموکراسی کاملا کارآمد محروم سازد.

زرداری در بیانیهٔ خود افزود که بهترین راه برای ادای احترام به بوتو محافظت و دفاع از دموکراسی و نهادهای دموکراتیک و خنثی کردن همه توطیه‌ها علیه تکثرگرایی است.

وی تاکید می‌کند که بینظیر بوتو، نخستین صدراعظم برگزیدهٔ زن در یک کشور اسلامی و دختر نخستین صدراعظم پاکستان است که با رای مستقیم مردم انتخاب شد.

زرداری افزود: بینظیر بوتو قهرمان بلامنازع دموکراسی و مبارز بزرگ در راه حقوق زنان است که بخش به حاشیه رانده شدهٔ جامعه هستند. بینظیر بوتو به قدرت رای اعتقاد داشت و افراطگرایی خشونت آمیز و شبه نظامی گری را به عنوان ابزار تغییر رد می‌کرد.

همچنین یوسف رضا گیلانی، صدراعظم پاکستان نیز، در پیام خود به همین مناسبت گفت که بینظیر بوتو برای بازیابی و تقویت دموکراسی به دنیای سیاست پیوست.

وی گفت که بینظیر بوتو ایمان کامل به مردم کشورش داشت و ویژه گی‌های وی از جمله خوشبینی به آینده، اعتقاد به قدرت مذاکره و تعهد به دموکراسی وی را از دیگر رهبران متمایز می‌کرد.

گیلانی خاطرنشان ساخته است: کشور ما در حال حاضر با چالش‌های بزرگ متعددی در سطوح مختلف رو به رو است، اما ما مصمم به غلبه بر این چالش‌ها هستیم و اهمیتی ندارد که چه اتفاقی خواهد افتاد.

در همین راستا دیروز به مناسبت چهارمین سالگرد ترور بینظیر بوتو، مراسم ویژهٔ قرائت قرآن و دعا در مساجد پاکستان در گرامیداشت وی برگزار شده است.

در شهرهای کوچک و بزرگ سراسر پاکستان گردهمایی هایی برای ادای احترام به بینظیر بوتو برگزار شده و رهبران بلند پایهٔ حزب مردم پاکستان که بوتو سابقا رهبر آن بود و سناتوران و دیگر مقام‌های پاکستانی از جمله آصف علی زرداری در مراسم یادبود بینظیر بوتو شرکت کردند.

بینظیر بوتو یک دموکرات سوسیالیست بود که از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۰ ابتدا یک دوره به عنوان یازدهمین صدراعظم پاکستان برگزیده شد و از سال ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۶ نیز، برای دور دوم این مقام را عهده‌دار بود

ص ۳

سالروز ترور بینظیر...

وی دختر ذوالفقار علی بوتو، صدراعظم سابق پاکستان و بنیانگذار حزب مردم پاکستان است که بعدا خود نیز، رهبر این حزب شد.

حزب مردم پاکستان یک حزب سوسیال دموکرات با گرایش چپ میانه است و بینظیر بوتو در سال ۱۹۸۲ و در سن ۲۹ سالگی رهبر این حزب شد.

وی نخستین زن پاکستانی بود که رهبری یک حزب سیاسی مهم را برعهده می‌گرفت. وی پس از آنکه سال ۱۹۸۸ به صدارت رسید، اقدامات متعددی برای ارتقای اقتصاد و امنیت ملی پاکستان انجام داد و سیاست‌های سرمایه‌داری اجتماعی را برای انکشاف صنعتی و رشد اقتصادی پاکستان به اجرا درآورد.

وی در سال ۱۹۹۵ از کودتای نافرجام علیه دولتش زنده ماند و پس از آن لحن محکم وی علیه رقیبان سیاسی داخلی و همچنین دولت هند، سبب شد که لقب "بانوی آهنین پاکستان" را کسب کند.

در سال ۱۹۹۶ اتهامات فسادی که علیه بینظیر بوتو مطرح شد، انحلال نهایی دولت وی را توسط فاروق لغاری، رییس جمهور پاکستان در پی داشت.

بوتو در سال ۱۹۹۷ شکست در انتخابات پارلمانی را پذیرفت و در سال ۱۹۹۸ به شهر دوبی رفت و تبعید خود خواسته‌یی را آغاز کرد.

وی در ۱۸ اکتوبر ۲۰۰۷ پس از ۹ سال تبعید خودخواسته به کشورش بازگشت و در ۲۷ دسمبر ۲۰۰۷ نیز، پس از ترک یک تجمع انتخاباتی حزب مردم پاکستان در شهر راولپندی ترور شد.

امریکایان له پاکستانه د خپلو ...

ماتیس په افغانستان کې د ناټو او امریکایي پوځیانو عمومي قومندان جنرال الن ته په خطاب کې ویلي چې داشتباهي حملو د نه تکرار بدو لپاره اقدامات وکړي او د امکان په صورت کې په دې اقداماتو کې د پاکستان له پوځه همکاري وغواړي. د امریکا پوځ د پاکستاني پوځیانو د وژل کېدو د پېښې په اړه د برش مخیز راپور چمتو کړی او په خپله ویپاڼه کې یې خپور کړی دی. په دې راپور کې، چې لنډیز یې د تېرې اوونۍ د پنجشنبې پر ورځ خپور شو، ویل شوي چې امریکایي پوځیان نه وو توانېدلي چې د پاکستاني ځواکونو د پوستو موقعیت معلوم کړي خو حمله لومړی پاکستاني پوځیانو پیل کړې وه. د پلټونکي پلاوي مشر سټېفن کلارک ویلي، کله چې د ناټو پر ځواکونو د پاکستان له سرحدي پوستو ډزې پیل شوې، دا ځواکونه (ناټو او افغان) له وسلوالو طالبانو سره پر جګړه بوخت وو. ماتیس جنرال الن او په ډیورنډ کرښه کې د افغانستان، پاکستان او ناټو د همغږۍ ګډ مرکز ته امر کړی چې د پولې په دواړو خواوو کې د ټولو تاسیساتو او پوستو معلومات ژر تر ژره په دې مرکز کې راټول کړي.

د افغان خبریالانو پر وړاندې تاوتریخوالی ۳۸ سلنه ...

او لازمه اندازه تنخوا نه ورکول د خبریالانو لپاره نورې لویې ستونزې دي. له واقعیتونو څخه تېښته: صدیق الله توحیدي وویل، چې تیر کال د خبریالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي اته پنځوس پېښې ثبت شوې وې، خو د نا امنیو او له واقعیتونو څخه د ځینو دولتي چارواکو او بیلابیلو ډلو د تېښتې له امله دا پېښې سږ کال زیاتې شوي دي. په عین حال کې افغان خبریالان وایي، چې د نا امنیو تر څنګ د بیلابیلو ادارو او ډلو له خوا دوی پر وخت معلومات نه ورکول یوه بله لویه ستونزه ده، چې ورسره مخامخ دي. دوی اندیښنه ښیي، که چیرې وضعه همداسې دوام وکړي، نو دوی به ونه شي کولای، چې د افغانستان اونړۍ هرې برخې ته له حالاتو ته سم او پر وخت معلومات وړاندې کړي. په افغانستان کې دا مهال سلګونه صوتي، تصویري، انټرنیټي او چاپي رسنۍ موجودې دي، چې ډېرشمېر یې خصوصي دي او د بیلابیلو ګوندونو او اشخاصو له خوا اداره او د هغوی له خوښې سره سمې خپرونې لري. د بیان او رسنیو ازادي په تیرو لسو کلونو کې د افغان دولت له مهمو لاس ته راوړنو څخه بلل کېږي، خو په دې موده کې د "نې" یا له خبریالانو څخه د ملاتړ اداري په خبره نهه ویشت تنه خبریالان په دې هیواد کې وژل شوي او لسګونه نور تېپیان او وهل ټکول شوي. د ازادي راډیو د راپور له مخې، افغان خبریالان او له دوی څخه د دفاع ملي او نړیوالې کمیټې وایي، چې افغان حکومت د دوی د دوسیو په څېړلو کې لازمه پاملرنه نه ده کړې او همداعلت دی، چې د هر کال په تیر بدو سره په افغانستان کې د خبریالانو پر وړاندې تاوتریخوالی او ستونزې لا پسې ډېرېږي.

نن به له چین سره د تېلو د را ایستلو قرارداد ...

د طبیعي منابعو د استخراج په برخه کې دویمه لویه معامله وي. افغانستان او د چین د پولادو دولتي کمپنۍ په ۲۰۰۸ کال کې د لوګر د عینکو د مسو د کان د استخراج تړون لاسلیک کړی و. ټاکل شوې ده چې د افغانستان د کانونو وزیر نن د چهارشنبې پر ورځ له چینایي کمپنۍ سره قرارداد لاسلیک کړي. د دې قرارداد د مسودې مطابق چې ورمه ورځ د کابینې د غونډې له خوا پرې غور وشو، د چین د تېلو ملي شرکت به له استخراج شویو تېلو څخه ۱۵ فیصده حق الامتیاز او ۲۰ فیصده مالیه د افغانستان دولت ته ورکړي. دغه راز له استخراج شویو تېلو څخه د افغانستان ونډه به تر ۷۰ فیصده پورې وي. د افغانستان حکومت وایي چې دا په دې هیواد کې د تېلو د پلټنې او استخراج په برخه کې لومړنی جامع قرارداد دی چې په هغه کې د تېلو د تصفیه کولو لومړی چاڼځای یا تصفیه خانه هم شامله ده. د قرارداد له مسودې سره سم چینایي لوری به په فاریاب او سرپل ولایتونو کېد تېلو د استخراج لپاره پر برمه کاری سربېره چاڼځای هم جوړ کړي.

قدرت های برتر نظامی جهان

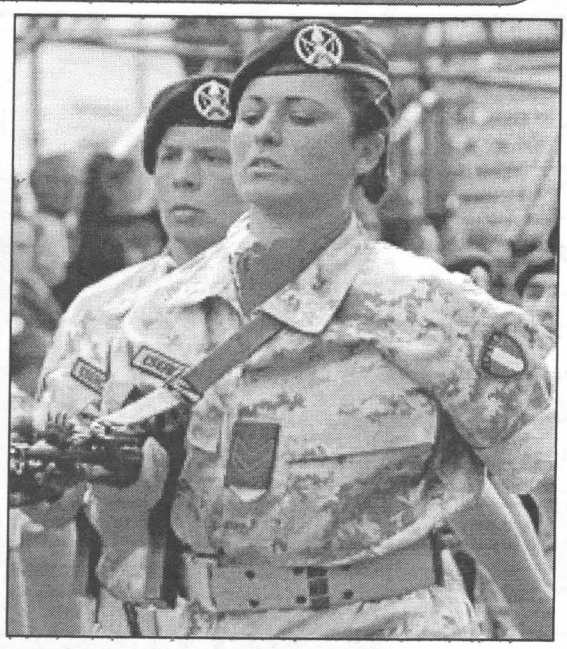

۱۷- نگاهی به توان نظامی ایتالیا:

براساس معلومات منتشر شده توسط سازمان سیا و کتابخانهٔ کانگرس امریکا و برآورد آنها در سال ۲۰۱۱، هم‌اکنون ایتالیا از نظر توان نظامی در ردهٔ هفدهم قدرت‌های نظامی جهان قرار دارد.

ایتالیا که جمعیت آن ۶۱ میلیون و ۱۶ هزار تن است، هم‌اکنون دارای ۲۹۳ هزار پرسونل فعال نظامی است و تعداد نیروهای احتیاطی فعال این کشور، ۴۲ هزار تن است.

اردوی ایتالیا به چهار شاخهٔ اصلی تقسیم می‌شود: ۱- نیروی زمینی ۲- نیروی هوایی ۳- نیروی بحری ۴- ژاندارمری

نیروی زمینی ایتالیا دارای ۳۲۰ دستگاه تانک، ۷۷۳۹ دستگاه نفربر، ۱۶۲ عراده توپ کششی، ۲۶۲ عراده توپ خودکششی، ۲۲ دستگاه ضد راکتی، ۳۲۸۰ خمپاره انداز، ۴۰۰ دستگاه ضد تانک، ۱۱۶ دستگاه دافع هوا و ۶۵۵۲ وسیلهٔ نقلیهٔ لوژستیکی است.

نیروی زمینی ایتالیا قدرتمندترین نیروی دفاعی این کشور محسوب می‌شود. تانک ها و نفربرهای "داردو"، "چنتارو"، "آریته" و هلیکوپترهای جنگی "مانجوستا" (Dardo, Centauro, Ariete, Mangusta) بعلاوه زره پوش های "لئوپارد یک" و "ام ۱۱۳" (Leopard ۱, M۱۱۳) از مشهورترین تجهیزات جنگی، نیروی زمینی ایتالیاست.

نیروی هوایی ایتالیا نیز، دارای ۱۰۰۴ فروند جت و طیاره، ۴۳۵ فروند هلیکوپتر و ۱۳۲ میدان عملیاتی است.

نیروی هوایی ایتالیا یا به طور مخفف AMI، در سال ۱۹۲۳ توسط "ویتویو امانوئل سوم" به عنوان نیروی هوایی سلطنتی تاسیس شد. بعد از جنگ جهانی دوم که حکومت ایتالیا جمهوری شد، نام نیروی هوایی سلطنتی نیز به نام فعلی تغییر کرد. نیروی بحری ایتالیا نیز، دارای ۱۸۰ فروند کشتی، هشت بندر، شش زیردریایی، دو ناو طیاره بر، چهار ناوشکن، ۱۲ ناوچه، ۱۴ قایق نظامی گزمه و ۳۹ قایق جنگی خشکی آبی است.

نیروی بحری ایتالیا مانند نیروی هوایی، پس از نیروی بحری سلطنتی در سال ۱۹۴۶ تاسیس شد. نیروی بحری ایتالیا نیروی مدرنی است که دارای همه نوع کشتی و زیر دریایی از جمله ناوهای طیاره بر، ناوشکن، کشتی‌های مدرن، زیر دریایی، کشتی‌ها و قایق های آبی خاکی است.

ژاندارمری نیروی امنیتی ایتالیاست و شامل پولیس های مختلف ایتالیا می‌شود. مثلا گواردیا دی فیناتزا (Guardia di Finanza) پولیس مخصوصی است که رفع و رجوع جرایم مالی، مواد مخدر، گمرک و کنترول مرزهای آبی، زمینی و هوایی، مهاجرت های غیر قانونی، اختلاس، پول های تقلبی و جرایم کمپیوتری را بر عهده دارد.

اردو تحت نظارت شورای عالی دفاع، به ریاست رییس جمهور اداره می‌شود. بودجهٔ نظامی ایتالیا در سال ۲۰۱۱، ۵۰ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالر بوده است. کشور ایتالیا دارای مساحت ۳۰۱ هزار و ۳۴۰ کیلومتر مربع و ۷۶۰۰ کیلومتر خط ساحلی است. ایتالیا دارای ۱۸۸۹ کیلومتر مرز مشترک است.

۱۸- نگاهی به توان نظامی اندونیزیا

براساس اطلاعات منتشر شده توسط سازمان سیا و کتابخانهٔ کنگرهٔ امریکا و برآورد آنها در سال ۲۰۱۱، هم‌اکنون اندونیزیا از نظر توان نظامی در ردهٔ هجدهم قدرت‌های نظامی جهان قرار دارد.

اندونیزیا که جمعیت آن ۲۴۵ میلیون و ۶۱۳ هزار تن است، هم‌اکنون دارای ۴۳۸ هزار پرسونل فعال نظامی است و تعداد نیروهای احتیاطی فعال این کشور، ۴۰۰ هزار تن است.

نیروی زمینی اندونیزیا دارای ۳۳۵ دستگاه تانک، ۶۹۱ دستگاه نفربر، ۵۹ عراده توپ کششی، ۴۲ دستگاه ضد راکتی، ۳۵۰ خمپاره انداز، ۱۰۰ دستگاه ضد تانک، ۱۰۰ دستگاه دافع هوا و ۱۱۰۱ وسیلهٔ نقلیهٔ لوژستیکی است.

نیروی هوایی اندونیزیا نیز، دارای ۵۱۰ فروند جت و طیاره، ۱۶۸ فروند هلیکوپتر و ۶۸۴ میدان عملیاتی است.

نیروی بحری اندونیزیا نیز، دارای ۱۳۶ فروند کشتی، ۹ بندر، دو زیردریایی، ۶ ناوچه، ۳۱ قایق نظامی گزمه و ۸ قایق جنگی خشکی آبی است. نیروی دریایی اندونیزیا دارای ناو طیاره بر و ناوشکن نیست.

بودجهٔ نظامی اندونیزیا در سال ۲۰۱۱، چهار میلیارد و ۷۴۰ میلیون دالر بوده است. کشور اندونیزیا دارای مساحت یک میلیون و ۹۰۴ هزار کیلومتر مربع و ۵۴۷۱۶ کیلومتر خط ساحلی است. اندونیزیا دارای ۲۸۳۰ کیلومتر مرز مشترک خشکی است.

صلح از راه قطر

داکتر اندس نبی هیکل

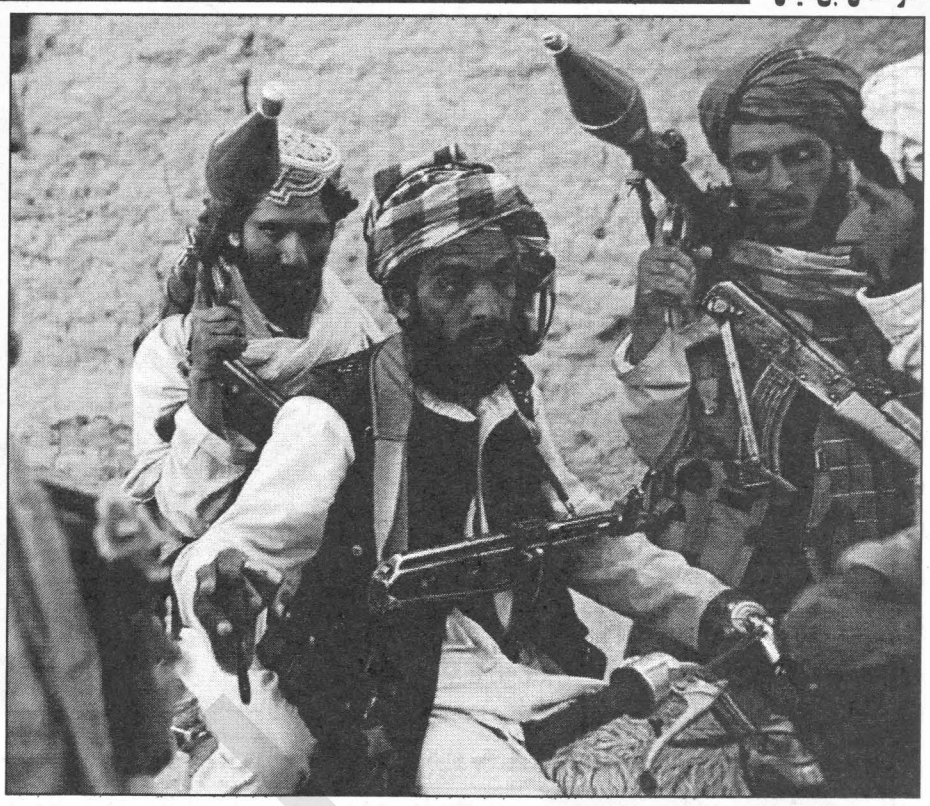

درست است که می گویند: هر که پی آن است که ندارد و صلح یکی از صدها نیاز ماست. برای بسیاری ها این سوال از دیر زمان مطرح بوده و اکنون یکبار دیگر در برابر آنان قرار داده شده که هدف ازآنچه به حیث صلح قرارداده می شود چیست؟ به عبارت دیگر از صلحی که ما در پی آن هستیم، منظور چیست؟

این تنها سوالی نیست که هنگام بحث یا تأمل بر مسألهٔ مذاکرات با نیروهای مسلح مخالف ذهن مارا به خود مشغول می نماید. همچنانی که "مارگزیده از ریسمان...هراس دارد" و "آزموده را آزمودن خطاست" مردم با باور به صلح و خوبی های آن و به نیلز به صلح برای زنده گی صلح آمیز به حیث حق انسانی و بشری مردم افغانستان، به موفقیت مساعی صلح امیدوار نیستند. دلایلی برای این بی باوری وجود دارد.

نخست، تجربهٔ تلخ صلحجویی با مخالفان مسلح بخصوص پس از تاسیس "شورای عالی صلح" تنها به قربانی شدن فرزندان این مرزوبوم و تشویق مخالفان مسلح منتج گردید. پالیسی سازان در طرح پالیسی صلح اجماع و منافع ملی را درنظر نگرفتند و در نتیجه مجبورگردیدند، ناکامی سیاست صلح را بپذیرند.

دوم، مردم می دانند، راهی را که حکومت برای صلح می پیماید، به صلح نمی رسد. صلح می تواند، هم بین دو ستان وهم بین دشمنان صورت گیرد. حتا با خویشتن صلح لازمی و ممکن است. صلح با خود و با دوستان یک مشخصه و لازمهٔ ضروری دارد و آن تحمل و بردباری است که بدون آن صلح حاکم میان دوستان برهم می خورد. این یک مشخصهٔ مشی صلح حکومت با مخالفان مسلح بود و خود اشتباه فنی سیاستمداران و پالیسی سازان را نشان می دهد که از یک لازمه و ابزار مناسب در یک وضعیت معین در مورد نامناسب استفاده می نمایند.

سوم، برخورد حکومت با مخالفان مسلح بیشتر به رفتار یک شیفته همانند بود به قول شاعری چنان بود که آهوی تیر خورده، تیر خون آلود خود را نزد صیاد آورد!؟ بدین معنا که حکومت و مردم افغانستان در گذشته صادقانه و با قبول گذشت ها و قربانی ها دست آشتی را به سوی مخالفان مسلح دراز کردند و آن دست را مخالفان مسلح به صورت مکرر رد کردند. حال زمان تغییر در پارادگم است نه زمان تغییر در ابزار سیاسی.

این دلیل سومی لازم می گرداند، تا بپرسیم چرا مخالفان مسلح به همهٔ مساعی صادقانهٔ مردم و حکومت افغانستان چنان پاسخ دادند؟

اما پیش از پاسخ دادن به این سوال باید بپرسیم این برخورد مخالفان مسلح به صداقت و اشتیاق عملی حکومت افغانستان چه معنا را افاده می کند؟

بدون درنگ دو تعبیر را می توان از آن به دست داد:

جواب خصمانهٔ مخالفان مسلح به اقدامات صلحخواهانهٔ حکومت افغانستان بادرنظرداشت شرایط حاکم به این معناست که مخالفان مسلح بر شرایط خود در رابطه با مذاکرات صلح تاکید دارند و با طرف مورد اعتماد مذاکره خواهد کرد.

تعبیر دوم این است که مخالفان مسلح در شرایط حاکم که قوت های ملی و بین المللی به گفتگو و حتا مشارکت سیاسی آنها حاضراند، خروج تدریجی نیروهای خارجی و یا حد اقل کاهش آنها در دورنمای نزدیک قرار دارد، نفوذ گستردهٔ نیروهای مخالف و حامیان آنها در دستگاه حکومت و در شرایط موجودیت شواهد نیرومند گواه بر امکان پیروزی آنان، با نیروی عملا شکست خورده و ناکام در نبرد علیه تروریزم نیازی به مصالحه نمی بینند.

آنها ممکن است بخواهند ببینند ابرقدرتی که امارت آنها را سرنگون کرد و برای نابودی آنان و القاعده با متحدان بین المللی به افغانستان آمد، با آنها برای صلح و قطع جنگ مذاکره می نمایند. بررسی این مسأله که چرا حکومت افغانستان در گام نخست و نیروهای بین المللی سال ها پیش زمانی که مخالفان مسلح قوت شان را در میدان نبرد به آنان ثابت نکرده بودند، به مشارکت سیاسی و مصالحه با آنها فکر نکردند، حقایق زیادی را بازگو خواهد کرد.

در واقعیت امر حکومت افغانستان حتا در ریتوریک سیاسی نتوانسته، خود را به حیث یک پارتنر مستقل و مورد اعتماد ثابت نماید. دو ستان در دوستی و دشمنان هنگام مصالحه به چنین پارتنر نیاز دارند. موضعگیری حکومت در قبال مذاکرات با این نیروها پس از قتل استاد ربانی رییس شورای عالی صلح و واکنش های از هم متفاوت رییس جمهور و وزیر امور خارجهٔ کشور در رابطه با افتتاح نماینده گی سیاسی تحریک طالبان در قطر این بی ثباتی را در سیاست حکومت نشان می دهند.

و اما مهمتر از همه این است که این صلح به معنای چیست و با کی ها صورت می گیرد.

تا زمانی که ما ندانیم با کی ها صلح می نماییم و آنها تحت کدام شرایط صلح می خواهند، نمی توانیم، پروسهٔ صلحخواهی را آغاز نماییم. به عبارت صریح ترافغانستان باید اساس نورماتیف سیاست یا مشی صلح را با نیروهای مسلح مخالف با صراحت تعیین نماید.

موضع تحریک طالبان در این رابطه هم از لحاظ عملی و هم از لحاظ نظری صراحت دارد. تحریک طالبان علت جنگ روان را در حضور نیروهای خارجی می بینند و برای اعادهٔ امارت از دست رفته می رزمند؛ خواستی که به نظر می رسد، مطمین اند، پس از خروج نیروهای بین المللی تحقق می یابد.

مسألهٔ بعدی دارای اهمیت عبارت از انگیزه های پاکستان به صورت اخص از حمایت بیدریغ از نیروهای مسلح مخالف افغانستان می باشد. شکی وجود ندارد که انگیزه های پاکستان از تمویل و تجهیز نیروهای تخریبکار علیه افغانستان دوستانه نیست. هرگاه چنین باشد که نیروهای مسلح مخالف که در پاکستان پناه گاه دارند، به حیث ابزار تامین منافع عمل می نمایند، مذاکره و مصالحه با آنان مطابق به قانون اساسی کشور ممنوع و غیر مجاز می باشد.

معیار اساسی و قابل قبول شده این است که افغانستان خانهٔ مشترک همه افغانان است و هر آنکه به دلیل یا دلایلی وادار شده علیه حاکمیت قرار گیرد می تواند، با قبول قانون اساسی کشور خویش به زنده گی صلح آمیز در کشور بپیوندد. آنانیکه علیه منافع مردم و میهن خویش قرار می گیرند و یا از آنان حمایت می نمایند، مطابق به حکم قانون و منطق قابل مجازات پنداشته می شوند. این برخورد با قانون اساسی و با وظایف و مکلفیت های دولت و حکومت و با نورم های قبول شدهٔ جهانی مطابقت دارد.

آشکار است که مسایل به این ساده گی نیست و هرمرجعی از وضعیت کنونی و بازیگران از همدیگر به اهداف سیاسی و اقتصادی سود می برند.

برای جامعهٔ بین المللی در راس ایالات متحدهٔ امریکا دو مسأله دارای اهمیت حیاتی می باشد:

- این اطمینان که افغانستان به مرجع خطری برای جامعهٔ جهانی در آینده قرار نمی گیرد.
- تامین منافع درازمدت اقتصادی و سیاسی جهان لیبرال.

تامین هدف اولی کارزار اساسی را تشکیل می دهد و این هدف بدون همکاری پاکستان و افغانستان تحقق نخواهد پذیرفت؛ زیرا این دو به صورت متناوب و متحدانه می توانند، به منابع خطر مبدل گردند. از سوی دیگر، مبارزه با نیروهای مسلح مخالف به معنای مبارزه با یک دید سیاسی است که با اعتقادات اکثریت مردم در این منطقه پیوند دارد. از سوی دیگر، درک عنعنوی مردم از اسلام و معتقدات آنان و بیان و روایت افراطیت از اسلام دوچیزی اند که با تعالیم اسلامی بیشتر و ازهمدیگر کمترمتفاوت اند. این مبارزه راه دشوار، پر خطر و طولانی است .

مردم افغانستان برای مذاکره و مصالحه با فرزندان واقعی ناراض، نیازی به کدام آدرس ندارند؛ زیرا فرزندان وطن آدرس خانهٔ خویش را می دانند. آنانی که در افغانستان مصروف جنگ چریکی اند، منطقاً آدرس ها را می دانند. نماینده گان آنان در دستگاه حکومت و در جامعه وجود دارند و تنها چیزی که نیاز دارد، اطمینان است.

درصورتی که ملاقات ها مانند همیشه در هرجایی می تواند بر اساس توافق صورت گیرد، ایجاد نماینده گی اهانتی بر حاکمیت افغانستان بیش نمی تواند باشد.

معیار های بین المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

حالت بعد از استفاده از سلاح گرم: کمک های طبی باید برای همه افراد زخمی فراهم شود.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

ارادهٔ ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com
معاون : خادم احمد
موبایل :- ۰۷۰۰ ۵۹۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین : انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنک، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Farhat yar
Editor: Khadem Ahmad
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com